Antoine de Saint Exupery

Twierdza(fragment)

Potępiam pychę, ale nie dumę; gdyż jeżeli tańczysz lepiej od innych, dlaczego byś się miała upokorzyć wobec tej, która tańczy źle? Istnieje forma dumy, która jest miłością tańca. Ale miłość tańca nie jest tym samym co miłość do siebie tańczącej. W dziele znajdujesz własny sens i dzieło jest ponad tobą. I nigdy go nie zakończysz, chyba umierając. Tylko próżna tancerka jest już zadowolona, nie idzie naprzód, ale wpatruje się w siebie i wyczerpuje się w tym podziwie. Co może otrzymać od patrzących - tylko oklaski. Lekceważymy takie aspiracje, my, wieczni wędrowcy kroczący ku Bogu, bo nic w nas nie może nas zadowolić. (...)

Pokora nie wymaga, abyś się upokarzał, ale abyś się otwierał. Jest kluczem umożliwiającym wymianę. Dopiero wtedy będziesz umiał i dawać, i otrzymywać. Właściwie niepodobna odróżnić jednego od drugiego - są to słowa na oznaczenie tej samej drogi. Pokora nie jest poddaniem się wobec ludzi, ale wobec Boga. Tak jak pojedynczy kamień nie jest poddany innym kamieniom, ale świątyni. Służąc czemuś, służysz dziełu tworzenia.